

F. t. l. om voldgift

Stk. 4, 1. pkt., indebærer, at en part, der har deltaget i voldgiftssagen, skal fremsætte eventuelle indsigelser mod voldgiftsrettens kompetence, herunder mod voldgiftsaftalens eksistens og gyldighed, under voldgiftssagen. Bestemmelsen indebærer endvidere, at hvis der træffes særskilt afgørelse om, at voldgiftsretten har kompetence, skal en part, der ønsker afgørelsen heraf prøvet af domstolene, særskilt indbringe spørgsmålet for domstolene efter stk. 3, 2. pkt. I modsat fald mistes indsigelsen og kan ikke påberåbes som ugyldighedsgrund eller som grundlag for at nægte anerkendelse eller fuldbyrdelse af voldgiftskendelsen. En indsigelse om, at tvisten efter sin art ikke kan afgøres ved voldgift, mistes dog ikke.

Stk. 4, 2. pkt., indeholder en særlig regel om indsigelser fra en forbruger om, at voldgiftsaftalen ikke er bindende. For at en sådan indsigelse skal kunne mistes, kræves det, at forbrugeren deltager i voldgiftssagen efter at have modtaget oplysning om, at voldgiftsaftalen ikke er bindende. Det er uden betydning, hvem der oplyser forbrugeren herom, og det kan således f.eks. både være voldgiftsretten, modparten eller forbrugeren egen advokat. Når forbrugeren deltager i voldgiftssagen med viden om, at voldgiftsaftalen ikke er bindende, anses forbrugeren for at have godkendt (ratihaberet) voldgiftsaftalen, der dermed bliver gyldig, da det kun er forudgående voldgiftsaftaler i sager om forbrugeraftaler, der ikke er bindende for forbrugeren, jf. § 7, stk. 2, og bemærkningerne hertil.

Stk. 4, 2. pkt., kan ikke fraviges ved aftale.

Der henvises i øvrigt til pkt. 5.5 og 5.8 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 17

Bestemmelsen angår voldgiftsrettens kompetence til at anordne foreløbige retsmidler. Bestemmelsen er identisk med modellovens art. 17, idet dog muligheden for ved aftale at fravige bestemmelsen fremgår af den foreslåede generelle regel i § 2 om lovens fravigelighed.

Bestemmelsen gælder for voldgift, der finder sted her i landet. Bestemmelsen kan fraviges ved aftale.

Bestemmelsen giver voldgiftsretten mulighed for efter anmodning fra en part pålægge en anden part at foretage sådanne foreløbige skridt, som voldgiftsretten efter tvistens art finder nødvendige. Det er overladt til voldgiftsrettens skøn at vurdere, om det er nødvendigt at pålægge en part at foretage foreløbige skridt, og i givet fald hvilke. Bestemmelsen indeholder ikke særlige begrænsninger i, hvilke foreløbige skridt en part kan pålægges at tage. En part kan imid-

lertid kun pålægges at foretage skridt, der både formelt og reelt er *foreløbige*.

I forbindelse med en beslutning om foreløbige retsskridt kan voldgiftsretten pålægge en part at stille passende sikkerhed, jf. 2. pkt. Voldgiftsretten fastsætter sikkerhedens art og størrelse. Voldgiftsretten kan betinge iværksættelsen af et foreløbigt retsskridt af, at sikkerheden er stillet.

Voldgiftsrettens afgørelser om foreløbige retsskridt kan ikke tvangsfuldbyrdes, jf. herved pkt. 5.13 i lovforslagets almindelige bemærkninger. Hvilke retsvirkninger der i øvrigt er forbundet med en eventuel manglende efterlevelse af voldgiftsrettens afgørelser om foreløbige retsskridt, beror på parternes aftale. Der kan eventuelt blive tale om erstatningsansvar.

Den part, der har anmodet om foreløbige retsskridt, kan omvendt blive erstatningsansvarlig for tab, som foretagelsen af det foreløbige retsskridt har medført, hvis parten ikke får medhold i sit krav ved sagens endelige afgørelse.

Til kapitel 5

Kapitel 5 indeholder regler om voldgiftsrettens sagsbehandling. Bortset fra § 18, der fastslår de grundlæggende retsplejeprincipper om ligebehandling af parter og lejlighed til at fremføre sin sag, og § 27 om bevisoptagelse ved domstolene og om domstolenes forelæggelse af præjudicielle spørgsmål for EF-domstolen til brug for en voldgiftssag kan kapitlets regler fraviges ved aftale. Kapitlets regler finder anvendelse på voldgift, der finder sted her i landet. § 27, stk. 1, om bevisoptagelse ved domstolene finder dog også anvendelse på voldgift, der finder sted i udlandet, eller hvor det endnu ikke er fastlagt, hvor voldgiften skal finde sted.

Kapitlet indeholder regler om ligebehandling af parterne og lejlighed til at fremføre sin sag (§ 18), fremgangsmåden generelt under behandlingen af voldgiftssagen (§ 19), voldgiftsstedet (§ 20), voldgiftssagens indledning (§ 21), voldgiftsproget (§ 22), klageskrift og svarskrift (§ 23), mundtlig og skriftlig behandling (§ 24), undladelse af at indgive klageskrift eller svarskrift samt en parts udeblivelse fra mundtlig forhandling eller undladelse af at fremlægge bevisdokumenter (§ 25), sagkyndige udpeget af voldgiftsretten (§ 26), bevisoptagelse ved domstolene og domstolenes forelæggelse af præjudicielle spørgsmål for EF-domstolen til brug for en voldgiftssag (§ 27).

Til § 18

Bestemmelsen fastslår de grundlæggende krav til voldgiftsrettens sagsbehandling, at parterne skal be-